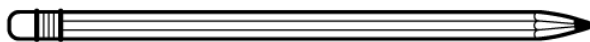

ORTENS BÄSTA

penna

KATEGORI BOK

TÄVLINGSBIDRAG 17

Diktsamling

Mahsa Rostami

1991

Uppväxt i: Rinkeby, Vallentuna, Jakobsberg

Bosatt i: Norrtull, Stockholm

Mjölk droppar
Istället för honung
Fetthalt som pärlor
längs långa halsar
Strävt på mjukt
inmorda i guld
En hand
i en annan
Lämnade ifred
Aldrig i fred
Pistagenötter och pipas
på gräsfläckar
nära motorvägar
Himlakroppar
ryms i fyra själar
Honungsbefläckade
horisonter
Drömmare
av inga drömmar
Sinnelösliga
Dag och natt
Våra namn
Efter blommor
från förr
Himlakroppar växer
Fyra röda rosor
Tränger igenom
Asfalt
Skapar lyckor
och olyckor
Av mjölkdroppar
som blev kvar
/

Vi söker efter rötter på långt avstånd
Vi växer och är grenar, blad och blommor

Vilka tillhör
Rötter
och varför

Du letar efter Gud på alla fel platser
Din jakt
Förgäves
Förvirras
av andras

De vars rötter redan ruttnat
Stjäl liv från rotlösa själar

Vi letar
Rötter
just därför

Bli inte rädd nu Men
du har redan hänt
Platsen
Alla rotlösa
är du

Du vet vad jag brukar säga

Allt kan hända nu
/

Målning pågår
Inget är nymålat
Du höll andan då
Nu håller befolkningar
Alla slags grupperingar
samma anda
Maskeringar tillåts
Ett skydd
Ett belägg
Rädsla byts ut
och är samma

Vi sådde fröerna och väntade
Vi väntade
Det är mina kusiner du pratar om

Stöttning pågår
Vem kan äta hjälp
Finns inga
som helst
belägg
Överbefolkat
Underordnat
Alla talar svenska
Ut slitna andrahandskroppar
Underbetalda
har inte råd
att bli utbrända
Vem brydde sig
när du höll andan

Vi sådde fröerna och väntade
Vi väntade
Det är mina kusiner du pratar om

Diagnostiserar
Medicinerar
Opererar
Löser gåtor
och undrar
Får vi finnas nu?

Nedtrampade av huvudstaden
Vi samlade ihop spillrorna
Vi viskar bara
att den också är vår
På nätterna
I blickarna
Vi behöver inte orden
Får vi finnas nu?

Det kommer alltid vara
mina kusiner du pratar om
Dyker ned i väggarna
I tid och otid
Ni får aldrig hinna se
det äkta i oss
Högljutt
Färggrant
I CAPS
Blev vi allt det
ovälkomna föräldrar
vågade hoppas
för sina barn

Minnen pågår
Nedtrampade av huvudstaden
Bortom det vi blivit

Något började här
Vi började ju här
Viskande barn
hinner fylla vuxna
Det var då
I tacksamhetsskuld
Belönar vi föräldrar
med lite plats
i en evighet
i skuggan av oss
/

Nu älskar samma medelklass
Som pissat och fortfarande pissar
på smutsen som är varje Yahya som lever
Varenda stavelse i caps han någonsin skrivit

Någon vitskalle har köpt upp alla böcker
och ska sälja dyrt på blocket
Lydigt betalar ni dyrt för inbundet papper
Översatta ord som ni låtsas är äkta
också för er

Och i ett annat villaområde
någon annanstans i Stockholm
eller Köpenhamn
Kommer en Yahya som lever
ge någon på käften
tjuva två iPads och en Mac
och bli pissad på tills han dör
för samma saker
/

Finns det ett hav som kan rena
Röda rosor från andras skuld
Där inte ni redan tvättat er rena
från er avsmakande skam

Finns det ett hav som kan rena
De som ger utan att få
Rosor utsprungna ur asfalt
för nära motorvägar

Förortsmål motas bort
och ersätts av något
i hopp om annat
Acceptans
Som inte går att finna
Varken här eller där

Uppsåtligt likgiltigt
Inför allt som har mening
Överslätande
Drar du kammen
över hår
som inte bör kamma

Strävt blir strävare
I hopp om en mjukstart
Födda märkta
av andras förtjänst
Med minnen
som inte vill sluta
gå i arv

Våra födelsemärken
kom med tiden

Till och med dom
skulle vi förtjäna ihop

Hör du
Asfalten blöder
Samma betong
vi inte lekte på

Inte röd
Bara blod
Barn födda
Nedtyngda
Vuxnas ansvar
på barns axlar

Det sved och liknades vid en sjukdom
att jag tilläts vara ledsen för länge
En annans sjukdom domnas bort
av all världens leda

Svartvit romantik
I en färglös värld
Mitt tecknade hjärta
I en avgrund av svartvitt
och brunt

Jag tog allt det röda
Ur alla eldar
Varje natt till onsdag
Före norouz

Hoppandes över eldar
Hoppades över eldar
Hoppet till elden

Allt det röda
Skulle göra mig frisk

Du lystes upp
Av allt gult
I mig
När det blev rött
Såg du all färg
och ville inte mer

*Det gula ur mig
Det röda ur dig*

Rotlösa låter ingen annan göra jobbet
Vi knäböjde när ni höll i alla piskor

Jag förtrollade och dödade på samma gång
med samma ord
på samma språk
Som man gjort före
och kommer göra efter

Vi överger våra skapare
Som andra övergivit byggnader
Tjänar för att förtjäna
Tills deras förtjänster
blir våra

Utbrutna lossade vi oss ur
skrämda föräldrars hårda grepp
För att skriva och tillägna dem kärleksbrev
De aldrig kommer läsa
/

Lycka i rädslor
vi inte fick känna
Vi kändes vid
och höll kvar
för lång tid
Vår tid
var inte nu
Tiden blott vår
att överleva
Slit allt itu
så att allt blir mitt
att spara

Stoppar in alla känslor
i olika mynningar av tyg
Byter värde i plastkort
mot att leva bland spyor

Gräver fram det jag aldrig ville ha
Nära folket jag aldrig ville känna
Framkallar ett jag som aldrig fick välja

Kommer aldrig ifrån platsen jag hamnade på
istället för hemma
Vi har åkt till platserna
Gjorde alla fel rätt
Bara när vi vilade
Vi vilade
En köpt och en snodd
Vi delade allt på platserna
Euforiska depressiva
Svamla sammanfalla
Vi vilade
Andra känner inte

Det hjälper inte
Du visar nåt och jag samma
Trycker ihop
Samma med samma
Det var inte fullt
Det ska gå
Vi svamlar igen
Förlåt oss igen
Hoptryckt massa av samma
Vi vilade
Vi blundade
Vi skrattar för vi fattar
Till slut
Blir det något av allt
Av alla
/

Dom vissnar framför
blommande träd igen

Alla är rädda
Det är som alltid
Vi står ännu kvar
utan någon rädsla

Vår skuld är hoppet
Den är kunskap också
Den stirrar vädjande på oss
Den måste bli kärlek

Jag plockar löv
på hösten
När klorofyllet

brutits ned
Så att du
ska kunna gå

Du lägger blommor på mitt namn
medan jag
Fortfarande finns
andas och vill
mer än jag kan

Ingen av oss vissnar
och allt jag inte säger
är det finaste
man någonsin sagt
/

Tänk om vi kunde dö
tillsammans i en annan värld
Finnas i hjärtan
som inte har ont
Andra kunde se oss
genom glasklara fönster

Tänk om ingenting
bakom glasklara fönster
spelade någon roll
Ditt namn var början
och slutet
på alla mina berättelser
Mina sånger och bilder
Den finaste färgen jag visste
Den gulaste solen

Rödaste rosen
Grönaste skogen
Om vi hade sprungit
i samma skogar
Gjort illa
samma kroppsdelar
Hållit varandras händer
när vi var små

Tänk om vi fick sova
tillsammans i en annan värld
Jag skulle vara tårarna
från dina ögon
blodet från dina sår
morgonen efter alla dina nätter

Tjugotusen önskningar är inte nog
Jag fick inte se dig när du var liten
KÄRLEK / عشق

Om du hör mig
Mitt namn
Från andras läppar
Om du läser
Mitt namn
I böcker
Ser du mig
I skogen
Det gröna
Om jag är ren
Om jag är kärlek
Om du tror mig
Om du hörde
Mitt namn

Från läppar
Om du läste
I böcker
På omslag
Långt från
Det som ruttnat
Om jag är sommaren
Om det jag sagt är vackert
Skriv det i böckerna
Med mitt namn
Låt det stå
Om du är bredvid
Berätta
Om mitt namn
Berätta allt
Som du vet
Och allt
Du ville veta

Om du är allt
Om du är ren
Som vatten
Om du är rädd
För att sömnen
Ska ta dig
Bort från mig
Tänk på blommorna
Som är namnen
Med dig
Är jag redo
För livet
För döden
För det rena
För det ruttna

Jag är nöjd
Med att vara
Ha varit
Ska bli
Med det
Som är vi